.NET Teknolojileri ile Mikroservis Mimarisi

TAMER YILDIRIM

İÇERİK

01 Giriş

Monolithic & Microservice

02 API Gateway

Ocelot- API Gateway

03 Load Balancing

Ocelot - Load Balancing

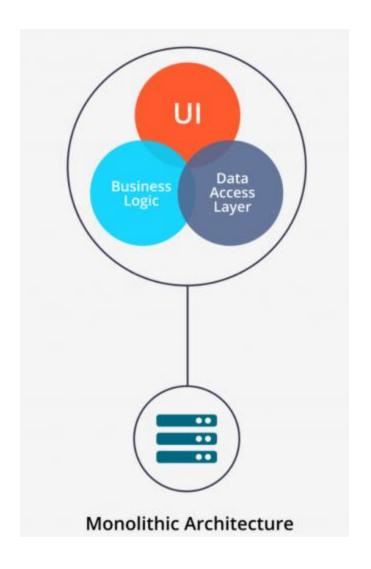
Event Driven

RabbitMQ - CAP

Monolithic yaklaşım, bir sistemin/nesnenin/olgunun <u>tek bir parça</u> olacak şekilde tasarlanmasıdır. Monolithic mimari ise bu tasarımın stratejik yapılanmasıdır.

Monolithic yaklaşım, üretilecek sistemin/nesnenin/olgunun bileşenlerini(component)
birbirlerine bağlı(interdependent) olarak ve kendi kendine yetecek(self-contained) şekilde
tasarlanmasını sağlayan ve böylece tek bir bütünsel varlık olarak nihai sonuca varılmasını
sağlayan yapılardır.

Digital Vizyon
A k a d e m i

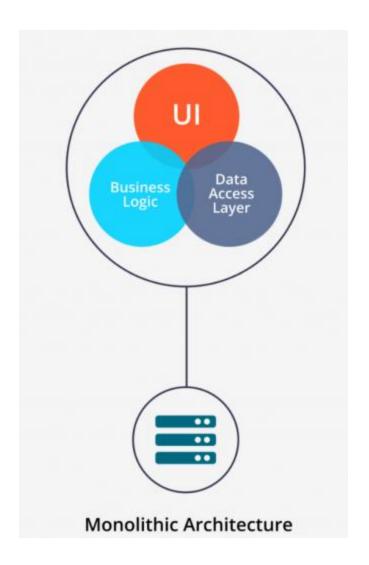

Monolithic yaklaşımı benimsemiş uygulamalar tüm fonksiyonaliteleri tek bir çatı altında geliştirilirler

Avantajları?

Dezavantajları?

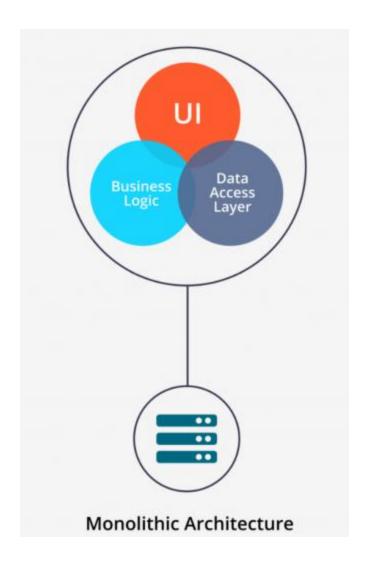

Avantajları

- Yönetilebilirliği, geliştirilebilirliği, bakımı ve monitoring'i(izleme) oldukça kolaydır.
- Küçük ve orta ölçekli projeler için geliştirilmesi hızlı ve maliyetsizdir.
- Component ve fonksiyonlar çalışma açısından kendi aralarında tutarlı ilişki kurabilmektedirler.
- Transaction yönetimi oldukça rahat ve kontrol edilebilirdir.

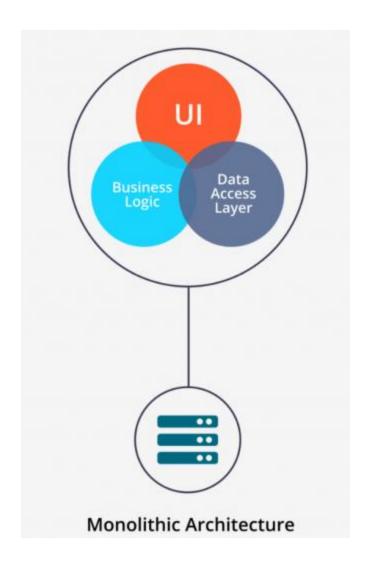

Dezavantajları

 Tüm hizmetler tek bir uygulama üzerinden sunulmaktadır. Böylece herhangi bir noktada düzeltme yahut geliştirme yapılması gerektiği taktirde uygulama baştan sona tekrar derlenmesi gerekmekte ve böylece uygulamanın varsa yayın durumu kısmi kesintilere gireceği anlamına gelmektedir.

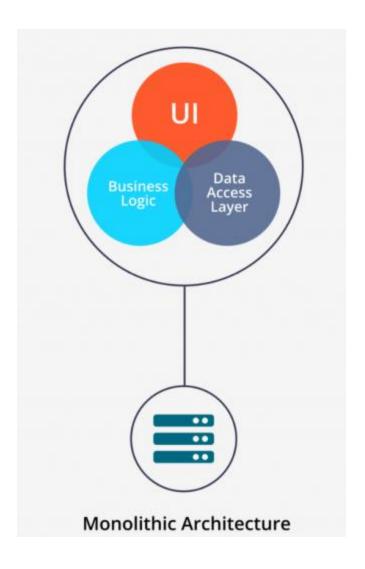
Dezavantajları

• Tüm bileşenler bütünsel bir parça içerisinde tek bir bütün olarak değerlendirilmektedir.

Bu durumda bir noktada yapılan çalışmanın alakasız başka bir noktayla olan teması yüzünden bloklanması ve süreçten etkilenmesi demektir.

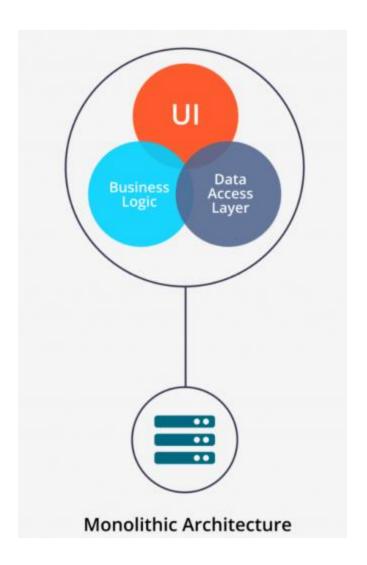

Dezavantajları

• Monolithic yapılanmanın en kısır noktalarından biri bütünsel yaklaşımın getirdiği tek dil ve platform bağımlılığıdır. Uygulamanın bütünsel olarak inşa edilmesi tüm modüllerin aynı dil ve platformda inşa edilmesi mecburiyeti doğurmaktadır. Böylece farklı dil ve platformun kullanılamamasından dolayı ihtiyaç doğrultusunda dil ve platformun amacı dışına çıkılabilmekte ve bir çok angaryaya sebep olunabilmektedir

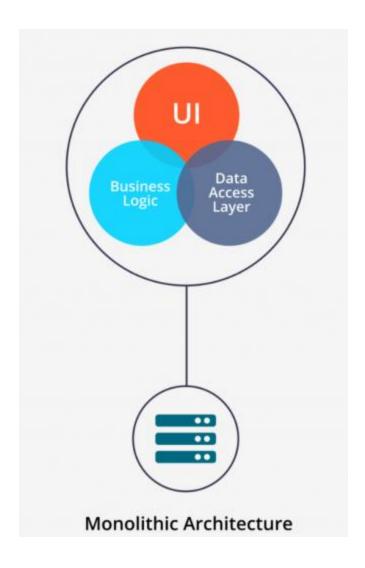

Dezavantajları

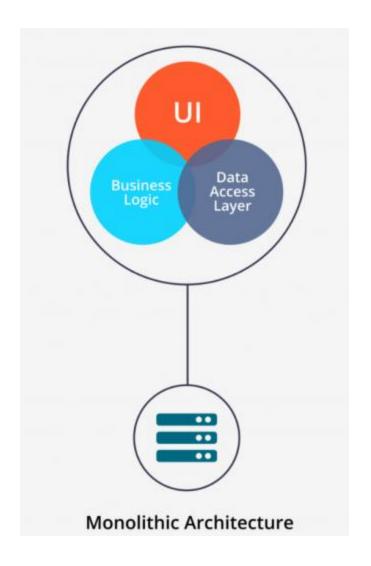
 Takım çalışmalarında birden fazla kişi tarafından geliştirilen uygulamalarda ister istemez birçok kod ve yapı karmaşası meydana gelmektedir.
 Misal; ameliyat masasında mideden ameliyat olan bir hastaya biryandan da diş doktoru tarafından dolgu yapılması ne kadar sıkıntılı bir süreçse projelerde de benzer sıkıntılı süreçler ve gerginlikler yaşanabilmektedir.

Dezavantajları

• Uygulama tek çatı altında geliştirileceği için tüm component ve modüller kendi aralarında sıkı bağlılık göstereceklerdir. Böylece yukarıdaki misalde olduğu gibi diş doktoru dişe dolgu yaparken midede rahatsızlığın çıkma ihtimali gibi durumlar meydana gelebilecektir. Nasıl diş ile mide componentleri gevşek bağlılıkla bir arada çalışabiliyorsa, bizlerde yazılımları aynı modelde geliştirmeye özen göstermeliyiz.

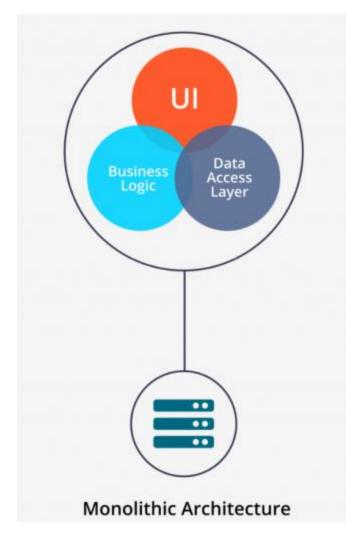

Dezavantajları

- Bu bağımlılıklardan kaynaklı olarak ufak bir noktadaki değişiklik başka alanlarda yeni değişikliklere sebep olabilmektedir.
- Versiyon yönetimi zorlaşır.

Görüldüğü üzere monolithic mimarisi götürüsü getirisinden fazla olmakla birlikte artık yeni nesil bir yaklaşıma yerini bırakma noktasına gelmiş bulunmaktadır.

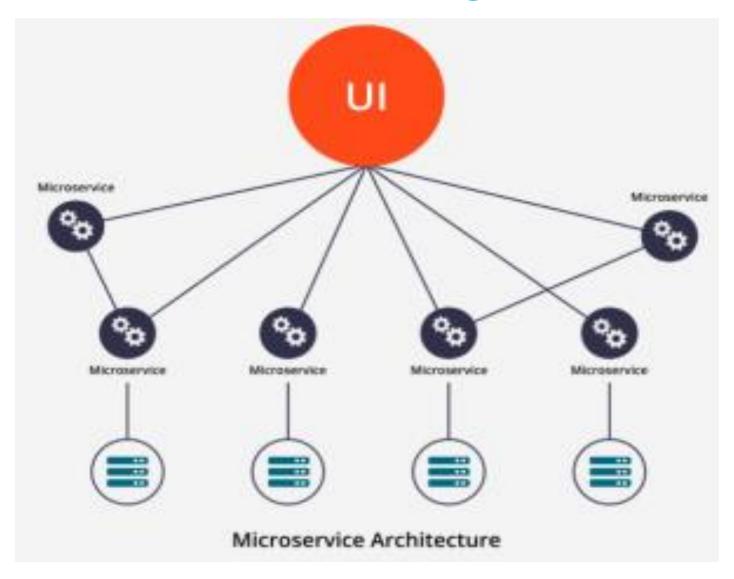

Microservice mimarilerine odaklanabilmek için öncelikle monolithic yaklaşımın temel bir prensibi çiğnediğinin farkında olunması gerekmektedir. Bu prensip <u>sürdürülebilirlik</u> ilkesidir.

Sürdürülebilirlik; bir yazılımın, üzerinde yapılan tüm değişiklik yahut onarma faaliyetleri esnasında bile, verdiği hizmetin bütününde bir aksaklık olmaması ve sistemin kesintiye uğramaksızın her an çalışabilir vaziyette olması demektir.

Microservice mimari, birbirinden bağımsız olarak çalışan ve birbirleriyle haberleşerek bir bütün olarak hareket eden servis(ler) yapılanmasıdır. Her servisin bir diğerinden bağımsız olarak iş mantığını yürütmesi ve bir başka servis ile ilgilenmemesi, bir onarım yahut restorasyon durumunda uygulamanın bütününü etkilemeyeceğinden dolayı sürdürülebilirlik ilkesi desteklenmiş olacak, böylece monolithic yaklaşımın yarattığı karmaşıklık ortadan kaldırılmış ve yönetimi daha da kolaylaştırılmış olacaktır.

Burada esas olan, her bir servisin bir diğerinden bağımsız olmasının geliştirme ve düzenleme operasyonlarında getirisidir.

Örneğin; Bir e-ticaret uygulamasında ürün işlemlerinin, sepetin ve ödeme sisteminin ayrı servisler tarafından gerçekleştirildiğini düşünürsek, süreçte ödeme sistemindeki oluşan herhangi bir aksaklık yahut restorasyon sistemin bütününü değil sadece o servisi etkileyeceğinden dolayı haliyle sadece o servisle ilgilenilmesi yeterli olacaktır.

Bu durumda sistem bütünsel olarak işlevselliğe devam edecek lakin kesintiye sadece ilgili servis uğramış olacaktır. Haliyle bizler sistemin kendisinden ziyade local olarak sadece tek bir servisi ile ilgilenerek gerekli onarımı sağlayabilir, hızlıca testlere tabii tutabilir ve monolithic yapılanmalarda olduğu gibi uygulamayı topyekün derleme ve yayınlama ihtiyacını duymaksızın kısa zamanda yeni sürümle hizmete devam edebiliriz.

"Microservice mimarisi, uygulamayı bir bütün olarak geliştirmek yerine, küçük parçalar halinde geliştirilmesini amaçlayan bir felsefedir!"

Microservice mimari yaklaşımı uygulamayı dil ve platformdan bağımsız bir şekilde farklı veri depolama birimleri ve teknolojileri kullanılabilecek şekilde geliştirmemize imkan sağlayacak esneklik sunmaktadır.

Ayrıca her bir hizmetin küçük ve bağımsız servisler olarak tasarlanması aynı zamanda denetim ve uyum süreçlerini basit prensiplere dayandıran Agile disiplinininde uygulanmasını kolaylaştırmakta ve bu disiplin çerçevesinde geliştirilen uygulama küçük ve farklı alanlarda sorumluluklarını paylaşan ekiplerce inşa edilebilmektedir.

Monolithic uygulamalar yapısı itibariyle dikey genişletilmeye uygundur. Dolayısıyla bu durum donanımsal sınırlılıklar getirmektedir. Lakin microservice yapılanması ihtiyaca dönük dikey ve yatay genişletilebilmekte ve böylece daha net ölçeklendirilebilmektedir. Hatta her bir service ayrı ayrı ölçeklendirilebileceği için yaygın olarak bulut(cloud) ve sanallaştırma teknolojileri kullanılmaktadır.

Görüldüğü üzere microservice yapılanması birçok olumlu yönden hayatımıza katkıda bulunmaktadır.

Şimdi bu mimari yapının avantaj ve dezavantajlarına göz atalım;

Avantajları

- Uygulama boyutundan bağımsız olmak üzere yeni bir özelliğin eklenmesi yahut mevcutiyetin bakımı sadece ilgili servislerle ilgilendirme gerektireceğinden dolayı oldukça kolaydır.
- Ekip çalışmasına yatkındır. Özellikle ekibe yeni katılım gösteren arkadaşların devasa bir proje ve kod içerisinde kaybolmasının önüne geçmekte, sadece ilgileneceği servisin kaynağını çözümlemesi gerekmektedir.

Avantajları

- Uygulama yapılan işlemler neticesinde servislerin birbirlerinden bağımsız olması tek başına scale edilebilmesini sağlamaktadır.
- Versiyon yönetimi oldukça kolaydır.
- Her bir service ihtiyaca binaen farklı dil ve platformda yazılabilmektedir.

Dezavantajları

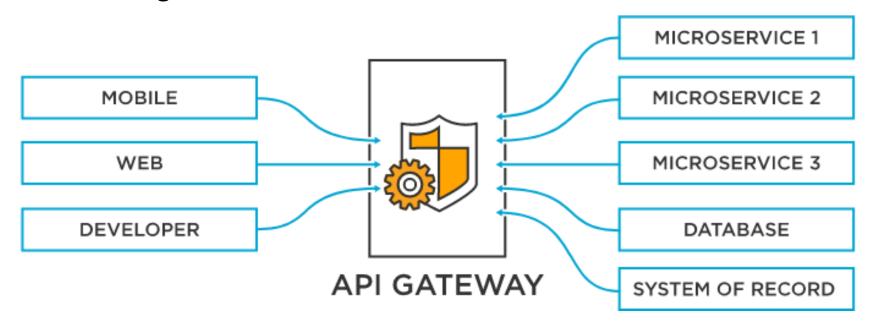
- Birden fazla service ve birden fazla veritabanı söz konusu olacağı için transaction yönetimi zorlaşacaktır.
- Servislerin yönetilebilirliği ve monitoringi zorlaşacaktır.

Bu durumda her yeni başlayan projenin microservice temelli
Atılması pek de doğru olmayacaktır. Genel olarak bir proje
temellendirilmesinin varsayılanda monolithic olarak tasarlanması
ve projenin büyüklüğü doğrultusunda ihtiyaca binaen
microservice yapılanmasına geçiş tavsiye edilmektedir.

API Gateway, microservice yaklaşımını benimseyen bir uygulamada, client tarafından gelen istekleri ilgili servislere yönlendirme sorumluluğunu üstlenir.

API Gateway ile neler yapılabilir?

Authentication ve Authorization

İşlevsel sorumluluğu parça parça üstlenen servislere erişim api gateway üzerinden dolaylı yolla olacağından dolayı, kimlik ve yetki doğrulama operasyonları sadece api gateway'de yapılandırılabilir.

Logging

Servislere yapılan istekler hakkında detaylı loglamalar gerçekleştirilebilir ve böylece hangi servis, kim tarafından, ne kadar yoğunlukta işlevsellik gösteriyor vs. gibi istatistiksel bilgiler edinilebilir.

API Gateway ile neler yapılabilir?

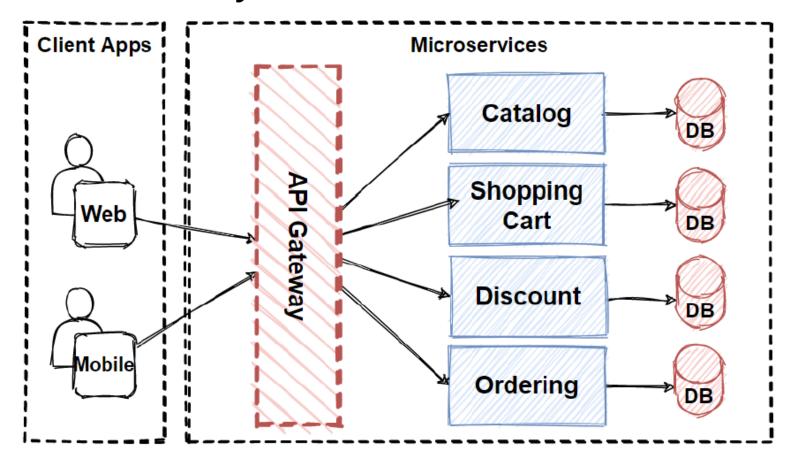
Response Caching

API gateway üzerinden, servislere gelen talepler neticesinde üretilen çıktıları cacheleyebilir ve böylece servis maliyetleri düşürülebilinir.

Routing

Servislerin adresleri farklı şekilde kapsüllenebilir ve bu kapsül üzerinden clientlar ilgili esas routelara yönlendirilebilinir.

Peki API Gateway'in Avantaj ve Dezavantajları Nelerdir?

Avantajları

 Client' ın ihtiyacı doğrultusunda birden fazla servis tarafından üretilecek olan datayı tek bir request – response ile üretilmesini sağlayarak daha az maliyetli bir kullanıcı deneyimi ortaya koyar.

 Authentication, authorization, logging, security, routing vs. gibi cross cutting concern kavramlarının tek elden yönetilmesini sağlar.

Avantajları

• En önemlisi clientları, uygulamanın microservislere nasıl bölündüğü hususunda düşünmekten izole eder.

Dezavantajları

- API gateway, ekstradan bir katman oluşturacağı için istek neticesinde işlevsel açıdan gözardı edilebilir bir farkla sürenin artmasına sebep olabilir.
- API gateway; geliştirici, dağıtım ve bakım gerektiren şahsına münhasır bir katmandır.

Dezavantajları

 Tüm servislere erişim api gateway üzerinden olduğu için herhangi bir çöküntü yahut kesinti durumunda tüm sistem aksaklığa uğrayabilir.

API Gateway - Ocelot

Açık kaynak olan Ocelot, API Gateway görevini yapar.

Oselot, kedigiller familyasının Leopardus cinsine ait türdür. Meksika, Güney Amerika ve Orta Amerika'da yaşayan bu türün uzunluğu kuyruğu ile birlikte 130 cm'e, ağırlıkları ise 8,2 kilogramdan 15,9 kilograma kadar ulaşabilir.

API Gateway - Ocelot

Ocelot, clienttan gelen istek neticesinde oluşturulan HttpRequest nesnesini arkaplandaki servislere Iletir. Bunun için HttpRequestMessage nesnesi oluşturur ve bu şekilde isteği servislere ulaştırır.

Ocelot, uygulamanın pipeline'ındaki son ara katmandır.

Örnek senaryo:

Bunun için 'ProductAPI' ve 'CostumerAPI' olmak üzere iki proje oluşturalım.

dotnet new webapi --name productAPI

dotnet new webapi --name customerAPI

Şimdi bu projelere işlevsel özellik kazandırabilmek için sırasıyla 'ProductController' ve 'CustomerController' isimli controller sınıfları ekleyelim ve içeriklerini inşa edelim.


```
Örnek senaryo:
ProductAPI;
[ApiController]
[Route("api/[controller]")]
public class ProductController: ControllerBase
 public IActionResult Get()
   return Ok(new List<string> { "Kalem", "Kitap", "Silgi", "Defter" });
```



```
Örnek senaryo:
CustomerAPI;
[ApiController]
[Route("api/[controller]")]
public class CustomerController: ControllerBase
 public IActionResult Get()
   return Ok(new List<string> { "Hilmi Celayir", "Saniye Yıldız", "Nevin Yıldız", "Fatih Yılma
z" });
```


Örnek senaryo:

Ardından her iki projeye localde çalışılacağından dolayı uygun bir port tanımlayalım.

Her iki proje içerisindeki 'launchSettings.json' dosyalarındaki düzenlemeleri yapalım;


```
Örnek senaryo:
ProductAPI:
'launchSettings.json':
"productAPI": {
 "commandName": "Project",
 "launchBrowser": true,
 "launchUrl": "weatherforecast",
 "applicationUrl": "https://localhost:5003;http://localhost:5002",
 "environmentVariables": {
  "ASPNETCORE_ENVIRONMENT": "Development"
```



```
Örnek senaryo:
CustomerAPI:
'launchSettings.json':
"customerAPI": {
 "commandName": "Project",
 "launchBrowser": true,
 "launchUrl": "weatherforecast",
 "applicationUrl": "https://localhost:5001;http://localhost:5000",
 "environmentVariables": {
  "ASPNETCORE_ENVIRONMENT": "Development"
```


Örnek senaryo:

Microservicelerimiz hazır!

Bundan sonra clientlardan gelecek olan istekleri tek elden karşılayabilecek ve isteğe uygun ilgili servise yönlendirecek olan api gateway projesini tasarlayalım.

Örnek senaryo:

```
Ocelot Entegrasyonu ve Konfigürasyonu
İlk olarak 'GatewayAPI' isimli projemizi oluşturalım;
dotnet new webapi --name gatewayAPI
Gerekli düzenlemeleri yine 'launchSettings.json' dosyasında yapalım:
"getwayAPI": {
 "commandName": "Project",
 "launchBrowser": true,
 "launchUrl": "weatherforecast",
 "applicationUrl": "https://localhost:5005;http://localhost:5004",
 "environmentVariables": {
  "ASPNETCORE ENVIRONMENT": "Development"
```


Örnek senaryo:

Ardından Ocelot kütüphanesini aşağıdaki kodu terminalde çalıştırarak ilgili projeye dahil edelim. (Nuget Ocelot)

dotnet add package Ocelot

Bu işlemden sonra uygulamanın herhangi bir dizininde(genellikle root tercih edilir) yapılandırmayı konfigüre edebilmek için 'ocelot.json' isminde bir dosya oluşturalım ve Içeriğini temel ve en sade biçimde olacak şekilde inşa edelim.

Bu kullanım Ocelot'a dair herhangi bir aktivite sergilemese de ilgili kütüphaneyi aktifleştirmek için yeterli olacaktır.

Örnek senaryo:

```
"DownstreamPathTemplate": "/api/product",
   "DownstreamScheme": "https",
   "DownstreamHostAndPorts": [
       "Host": "localhost",
       "Port": 5003
  "UpstreamPathTemplate": "/api/gateway/product",
  "UpstreamHttpMethod": [ "Get" ]
"GlobalConfiguration": {
  "BaseUrl": "https://localhost:5005"
```


Örnek senaryo:

DownstreamPathTemplate

Yönlendirme yapılacak microservice'in route'unu tutmaktadır.

DownstreamScheme

İlgili microservice'e yapılacak isteğin hangi protokol üzerinden gerçekleştirileceğini bildirmektedir.

DownstreamHostAndPorts

Microservice'in 'Host' ve 'Port' bilgilerini tutmaktadır.

UpstreamPathTemplate

API Gateway üzerinden microservice'e yapılacak yönlendirmenin route'unu tutmaktadır.

UpstreamHttpMethod

Hangi isteklerin yapılabileceği bildirilmektedir.

Örnek senaryo:

'ocelot.json' dosyasını 'program.cs' dosyası üzerinden uygulamaya dahil ediyoruz.

```
public static IHostBuilder CreateHostBuilder(string[] args) =>
   Host.CreateDefaultBuilder(args)
        .ConfigureAppConfiguration((hosting, config) =>
        {
            config.AddJsonFile("ocelot.json", false, true);
        })
        .ConfigureWebHostDefaults(webBuilder =>
        {
            webBuilder.UseStartup<Startup>();
        });
    }
}
```


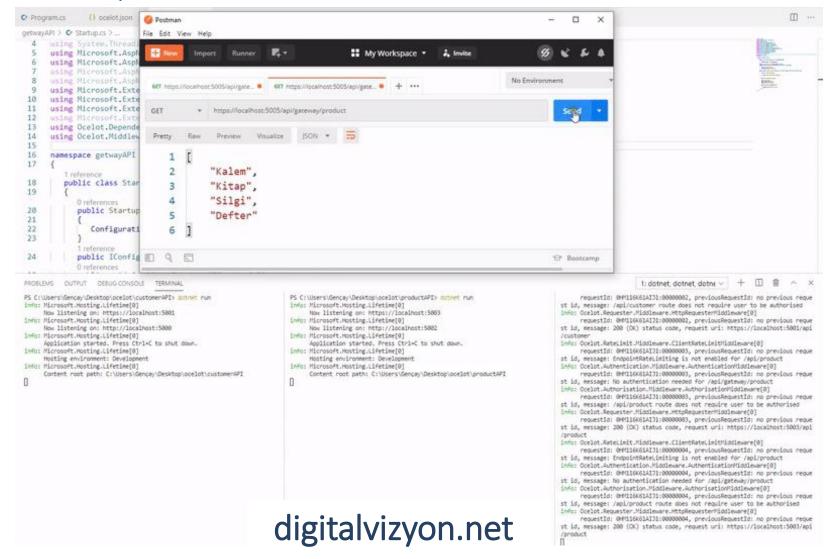
Örnek senaryo:

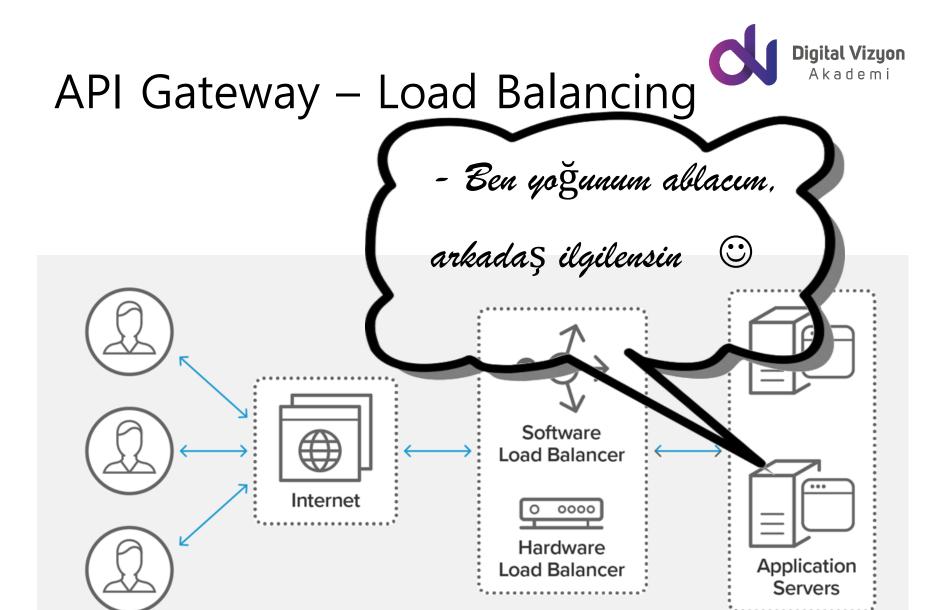
'startup.cs' dosyasında da programatik olarak servis entegrasyonunu ve middleware çağrısını gerçekleştiriyoruz;

```
public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
{
    services.AddOcelot();
}
async public void Configure(IApplicationBuilder app, IWebHostEnvironment env)
{
    await app.UseOcelot();
}
```


Örnek senaryo:

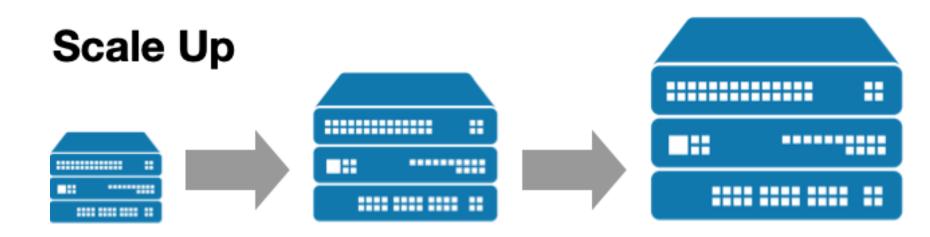
Clients (End Users)

Yük dengeleme, sunucu mimarilerindeki sınırlı sistem kaynaklarına rağmen artan yükün/trafiğin/isteğin karşılanabilmesi için sunucu üzerinde mevcut kaynakların donanımsal olarak arttırılmasına nazaran, sisteme aynı özellikte yeni sunucuların dahil olmasına ve bu birden fazla sunucu arasında kaynakların orantılı bir şekilde kullanılabileceği vaziyette trafiğin dağıtılmasına Load Balancing denir.

Geleneksel yöntemlerde, gelen ve sistem kaynaklarını tüketen yoğun trafik/istek durumlarına karşı önlem amaçlı donanımsal kaynak arttırımı yöntemi tercih edilmektedir. Bu yönteme halk dilinde çoğaltmak, yükseltmek yahut arttırmak anlamına gelen Scale-Up ya da bir başka deyişle Vertical Scaling(Dikey Ölçeklendirme) denmektedir.

Avantajları;

- Var olan sunucu üzerinde geliştirme yapıldığı için sunucu sayısı artmayacaktır. Haliyle bu durum enerji tasarrufunu getirecektir,
- Yukarıdaki sebepten dolayı sunucu sayısı sabit olacağından dolayı soğutma maliyetide daha az olacaktır,
- Teknik açıdan uygulaması kolaydır,
- Lisans maliyeti azdır.

Dezavantajları;

- Sistemin yeri gelecek CPU, yeri gelecek RAM vs. gibi donanımsal ihtiyaçları olacağından dolayı maliyeti fazladır,
- Donanımsal arızalardan dolayı kesinti yaşanma ihtimali oldukça yüksektir. Ve bu durum tehlikeli bir risk teşkil etmektedir. Load balancing özellikle bu riske karşı verimli bir çözüm olarak sunulabilmektedir,
- Upgrade/yükseltme zorluğu vardır.

Günümüzde sistemdeki mevcut sunucunun niceliksel olarak arttırılması tercih edilmektedir. Bu yönteme de **Horizontal Scaling(Yatay Ölçeklendirme)** nispetinde **Scale-Out** denmektedir.

Scale Out

Burada amacımız, gelen istek trafiğinin orantılı bir şekilde bu sunucular arasında paylaşımını sağlayarak yoğunluğu ölçeklendirebilmek ve böylece tek bir uygulama instance'ına tüm sorumluluğu vermeksizin yükü dengelemektir.

Birbirinin tekrarı olan sunucularda ayağa kaldırılmış birden fazla uygulama instance'ının gelen istek yoğunluğunu paylaşarak yükü dengelemesine **Load Balancing** denmektedir.

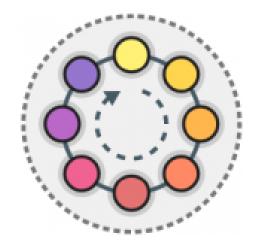
Kısaca, sunucu mimarilerindeki sınırlı sistem kaynaklarına rağmen artan yükün/trafiğin/isteğin karşılanabilmesi için sunucu üzerinde mevcut kaynakların donanımsal olarak arttırılmasına nazaran, sisteme aynı özellikte yeni sunucuların dahil olmasına ve bu birden fazla sunucular arasında kaynakların orantılı bir şekilde kullanılabileceği vaziyette trafiğin dağıtılmasıdır yük dengeleme.

Load Balancing Algoritmaları;

Round Robin:

Gelen istekleri sunuculara sırasıyla dağıtan bir algoritmadır. Load balancer, dağıtım işlemi esnasında isteğin gönderildiği sunucuyu tutmakta ve sonraki istekleri itere ederek devam etmektedir. Sonuncu sunucuya gelindiği taktirde tekrardan başa döner ve istekleri aynı sırayla yönlendirmeye devam eder.

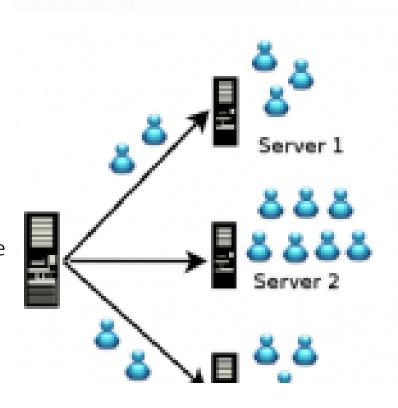

Load Balancing Algoritmaları;

Least Connection:

Load balancer, gelen isteği en az yoğunlukta ve aktif olan sunucuya yönlendirir. Haliyle her sunucunun göreceli işlem kapasitesi mevcut olduğundan dolayı bu algoritma, istek neticesinde ağır ve uzun operasyonların yapılacağı durumlar için önerilmektedir.

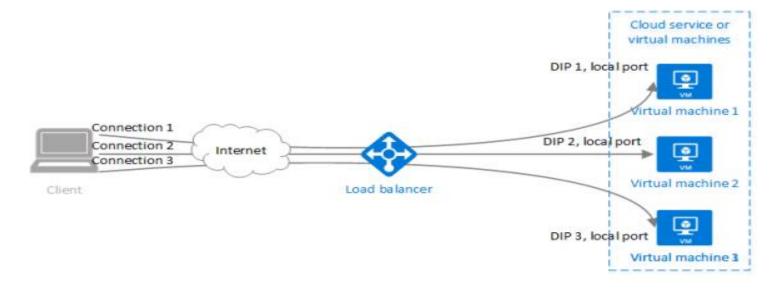

Load Balancing Algoritmaları;

Source (IP Hash):

Source algoritması, gelen isteğin IP değerine göre hangi sunucuda işleneceğini belirlememizi sağlamaktadır. Böylece her sunucu aynı IP'den gelen istekleri işleyecektir. Amaç sadece salt bölmedir. Genellikle istemcilerin öngörülebilen işlevsel hacimlerini sunuculara dağıtabilmek ve böylece her bir sunucuda farklı işlevleri icra edebilmek için tercih edilir.

NET CORE API UYGULAMASININ GELİŞTİRİLMESİ VE DOCKER'DA DEPLOY EDİLMESİ.

Önce aşağıdaki gibi basit bir API geliştirelim;

```
[ApiController]
[Route("[controller]")]
public class ExampleController: ControllerBase
  readonly IConfiguration _configuration;
  public ExampleController(IConfiguration configuration)
    _configuration = configuration;
  [HttpGet]
  public IActionResult Get()
    var data = configuration["data"]; return Ok(data);
```


Burada tek dikkat edilmesi gereken husus, 'IConfiguration'dan 'data' key'ine karşılık, beklenen değerin geriye gönderilmesidir. Bu key'e karşılık değeri ayağa kaldırılacak container'a <u>environment</u> olarak göndereceğiz. Böylece 'Get' action'ına yapılan request neticesinde, load balancing ile hangi instance'a yönlendirildiğimizi rahatlıkla görebilmiş olacağız.

API'ı geliştirdikten sonra yapılması gereken husus Docker işlemleridir. Bunun için öncelikle ilgili API projesine bir Dockerfile dosyası eklemek ve içeriğini aşağıdaki gibi doldurmak gerekmektedir.

FROM mcr.microsoft.com/dotnet/sdk:6.0

WORKDIR /app

COPY..

COPY ["../Entity/Entity.csproj", "Entity/"]

COPY ["../Business/Business.csproj", "Business/"]

COPY ["../DAO/DAO.csproj", "DAO/"]

RUN dotnet restore

RUN dotnet publish WebAPI/WebAPI.csproj -c Release -o out

WORKDIR out

ENV ASPNETCORE_URLS=" https://*:1000 "

ENTRYPOINT ["dotnet", "WebAPI.dll"]

Ardından powershell yahut cmd üzerinden;

docker build -f WebAPI\Dockerfile --force-rm -t customerimage .

talimatını vererek 'loadbalancerexample' isminde bir image oluşturulması gerekmektedir.

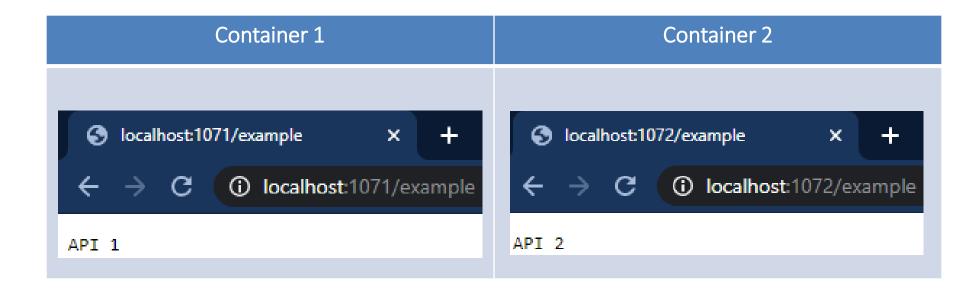
Bu işlemden sonra son olarak container oluşturulması gerekmektedir.

Bunun içinde yine powershell ya da cmd üzerinden aşağıdaki iki talimatı vererek 1071 ve 1072 portlarında olmak üzere iki container'ı ayağa kaldıralım.

docker run -p 2001:1000 --env data='API 1' --name api1 loadbalancerexample docker run -p 2002:1000 --env data='API 2' --name api2 loadbalancerexample

Şimdi ilgili portlar üzerinden yapılan istekler neticesinde nasıl bir sonuçla karşılaşıyoruz, inceleyelim.

OCELOT ILE LOAD BALANCING OPERASYONU:

Ocelot ile load balancing operasyonunu gerçekleştirebilmek için bir API Gateway görevi görecek .NET Core temelli uygulama oluşturulmalıdır.

Ardından bu uygulamaiçinde yine <u>Nuget'ten Ocelot</u> kütüphanesinin yüklenmesi gerekmektedir.

Devamında ise uygulamanın ana dizinine 'ocelot.json' isminde bir dosya ekleyerek içeriğini aşağıdaki gibi doldurmak gerekmektedir.


```
ocelot.json
```

```
"Routes": [
  "DownstreamPathTemplate": "/example",
  "DownstreamScheme": "http",
  "DownstreamHostAndPorts": [
    "Host": "localhost",
    "Port": 1071
    "Host": "localhost",
    "Port": 1072
```

```
"UpstreamPathTemplate": "/example",
    "LoadBalancerOptions": {
        "Type": "LeastConnection"
      },
      "UpstreamHttpMethod": [ "Get" ]
    }
],
"GlobalConfiguration": {
    "BaseUrl": "https://localhost:5001"
}
```


Yukarıdaki yapılanmayı parça parça incelersek eğer;

- 4. satır; DownstreamPathTemplate API uygulamasının route bilgisi bildirilmektedir.
- 5. satır; DownstreamScheme İsteklerin hangi protokol üzerinden gerçekleştirileceği bildirilmektedir.
- 6. satır; DownstreamHostAndPorts Load balancing operasyonunun yapılacağı Host ve Port bilgileri verilmektedir.
- 16. satır; UpstreamPathTemplate API Gateway görevi gören bu uygulamaya hangi route üzerinden istek atılacağını belirlemektedir.
- 17. satır; LoadBalancerOptions Load balancer konfigürasyonları belirlenmektedir.
- 18. satır; Type Hangi load balancing algoritmasının kullanılacağı bildirilmektedir.
- Ocelot; *LeastConnection, RoundRobin, NoLoadBalancer ve CookieStickySessions* olmak üzere dört farklı algoritma kullanmaktadır.

LeastConnection

Gelen isteği en az maliyette çalışan ya da başka bir deyişle en az hizmet yoğunluğunda olan sunucuya yönlendirir.

RoundRobin

Gelen isteği sunucular arasında döngüsel olarak sırasıyla paylaştırır.

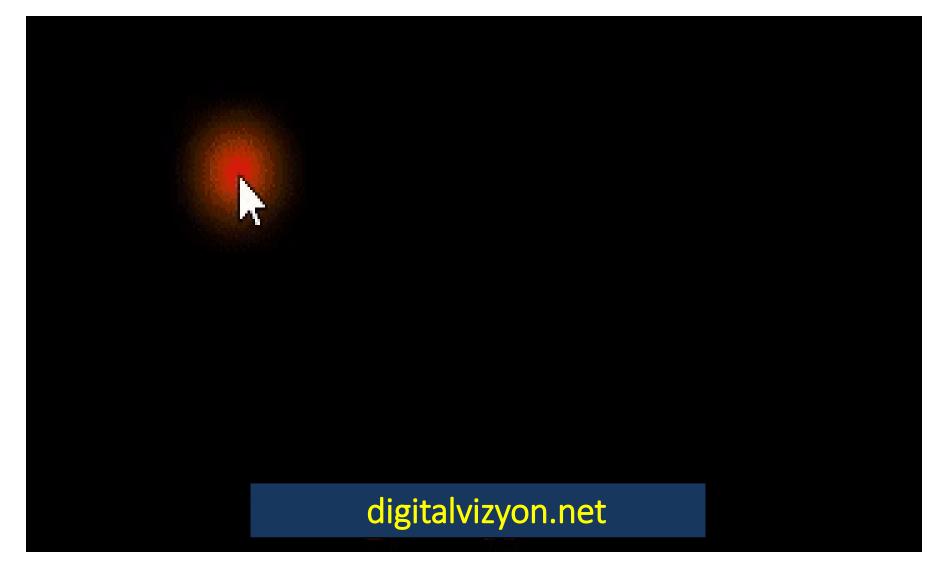
NoLoadBalancer

Gelen isteğin nereye yönlendirileceğini Service Discovery'den alır. **Service Discovery**, servislerin birbirleriyle iletişim kurabilmesini, healt check ile sadece ayakta olan servislerin kullanılabilmesini ve load balancing ile servislerin dinamik olarak dağılmasını sağlayan bir özelliktir.

CookieStickySessions

Bir kullanıcıdan gelen tüm istekleri sürekli aynı sunucuya yönlendirir.

API Gateway – Load Balancing

Assign static IP to Docker container

İlk önce kendi ağımızı oluşturalım,

- docker network create --subnet=172.18.0.0/16 mynet123

Sonra oluşturduğumuz ağ üzerinde image imizi çalıştıralım..

- docker run --net mynet123 --ip 172.18.0.22 -p 1072:1453 --env data='API 1' --env delay=1 000 --name api1 loadbalancerexample
- --hostname to specify a hostname
- --add-host to add more entries to /etc/hosts

Docker'da RabbitMQ

Ön Hazırlık

- •Bilgisayarınıza Docker kurulumunu gerçekleştirin.
- •Docker'ı başlatın.
- •Powershell açın ve aşağıdaki kodu yazıp, çalıştırın.

docker -version

Hata almadan Docker sürümünü görüyorsanız başarılı bir şekilde yükleme ve çalıştırmayı gerçekleştirmişsiniz demektir.

RabbitMQ Image'inin İndirilmesi

Herşeyden önce RabbitMQ image 'ının Docker'a indirilmesi gerekmektedir.

Bunun için aşağıdaki komutu powershell'de çalıştırmanız yeterlidir.

docker pull rabbitmq

RabbitMQ Docker Container Oluşturma

İndirilen RabbitMQ image 'ından bir container ayağa kaldıralım

docker run -d -p 15672:15672 -p 5672:5672 --name rabbitmqcontainer rabbitmq:3-management

RabbitMQ Docker Container Oluşturma

docker run -d -p 15672:15672 -p 5672:5672 --name rabbitmqcontainer rabbitmq:3-management

Yukarıdaki komutu powershell'de çalıştırdığınızda RabbitMQ message broker'ın Docker'da çalıştığı 5672 portunu bilgisayarımızdaki 5672 portuna bağlıyoruz.

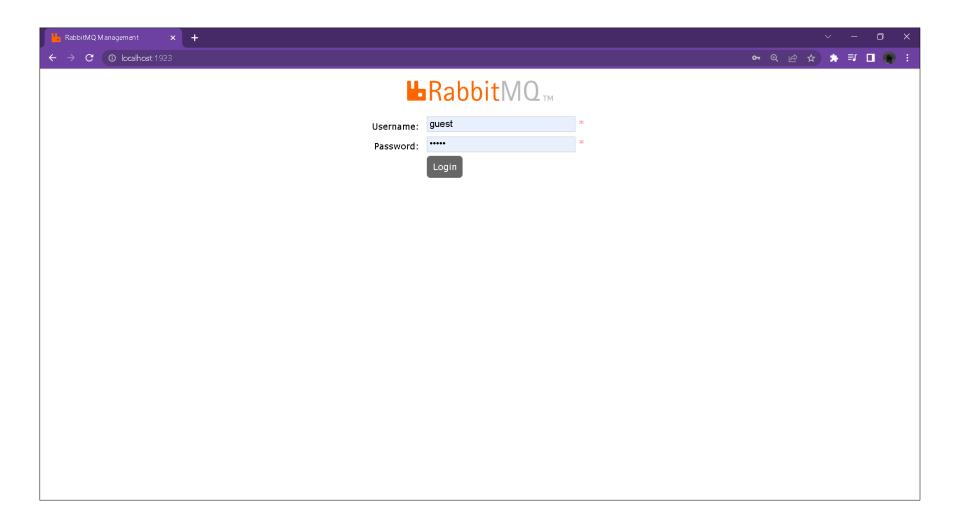
Benzer şekilde localhost için 15672 portunuda yine bilgisayarımızdaki 15672 portuna bağlayarak container'ı ayağa kaldırıyoruz.

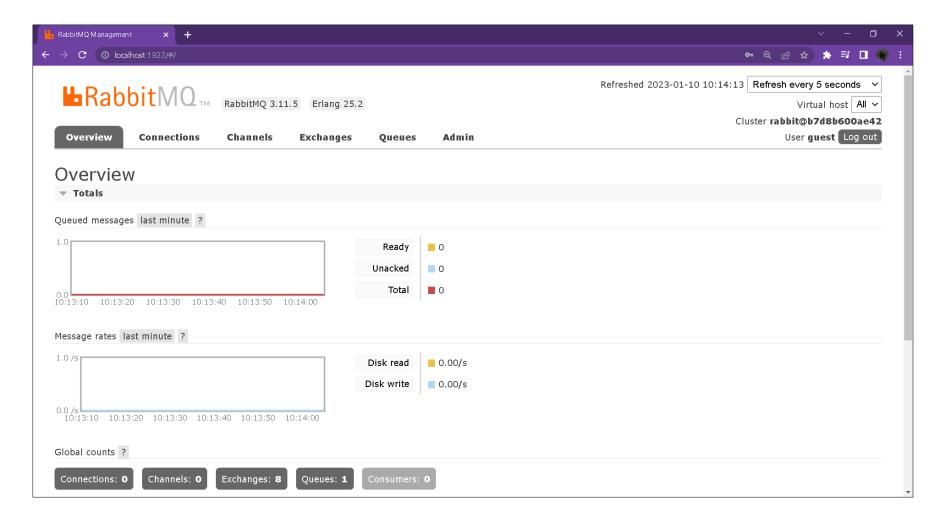
RabbitMQ Docker Container Oluşturma

Bu işlemden sonra herhangi bir web tarayıcısına http://localhost:15672 adresini yazıp enter'a basmanız yeterlidir.

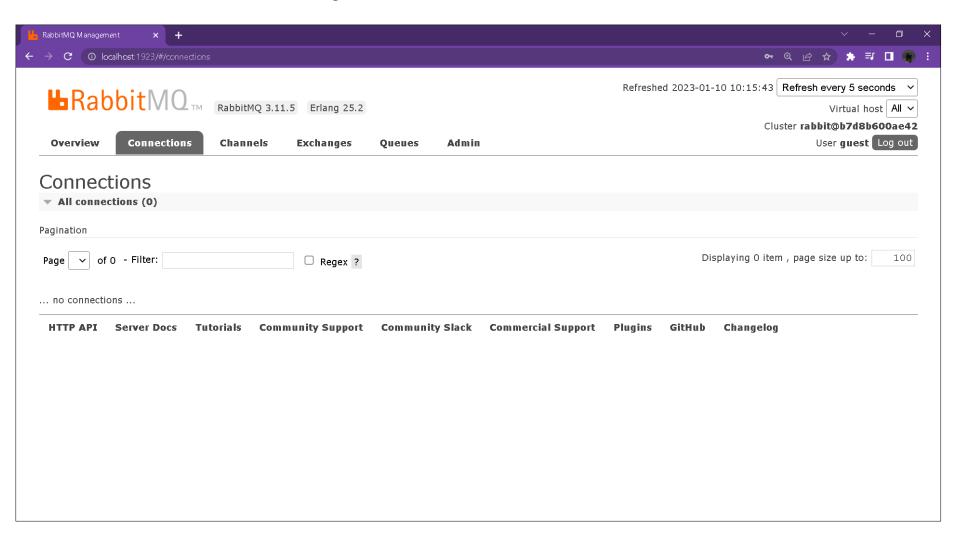

CAP Nedir? Nasıl Kullanılır?

CONSISTENCY - Tutarlılık

AVAILABILITY - Kullanılabilirlik

PARTITION RESISTANCE – Bölüm Direnci

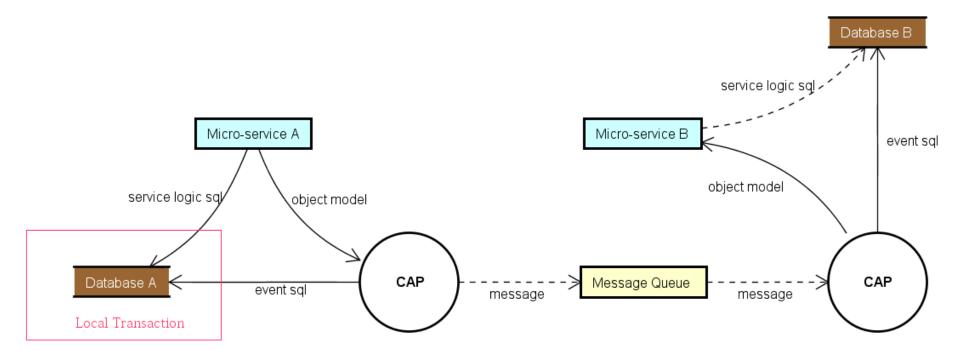

CAP Nedir? Nasıl Kullanılır?

CAP, distributed sistemlerdeki producer-consumer yapısının güvenilirliği tam olarak garanti etmemesi durumuna istinaden, yönetilebilirlik açısından kolaylık sağlayan ve Event Bus işlevine sahip olan, hafif, kolay ve verimli bir .NET tabanlı açık kaynak (open source) kütüphanedir.

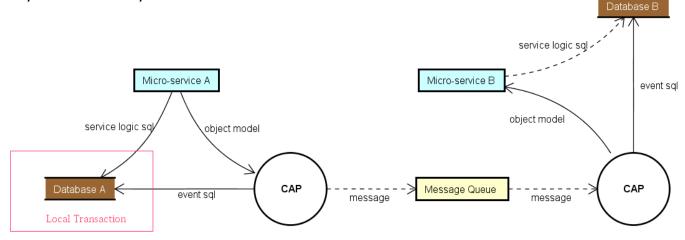
CAP Nedir? Nasıl Kullanılır?

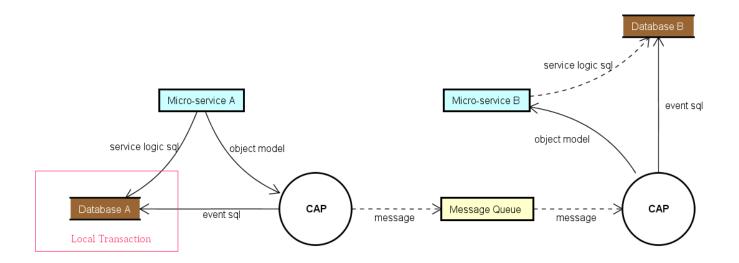
CAP Nedir? Nasıl Kullanılır?

Microservice yaklaşımını benimseyen sistemlerde mesaj kuyruk sisteminin basitçe kullanılması güvenilirliği garanti etmeyecektir. İşte bu olası duruma istinaden dağıtılmış sistemlerin birbirini çağırması sürecinde oluşabilecek istisnaları çözümlemek için CAP'ı kullanmayı tercih ediyoruz.

"CAP, microservice mimarisinde servislerin birbirleriyle iletişime geçmesinde oluşacak istisnaları çözümleyebilmek için mevcut veritabanı ile entegre çalışan Local Message Table yaklaşımını benimsemiş bir kütüphanedir"

Microservice'lerde Event Driven Nedir?

Her bir servisin işlevsel açıdan yapacağı operasyon neticesinde bir event'i fire ederek sonucu/değeri/neticeyi herhangi bir message queue(RabbitMQ, Kafka vs.) sistemine atarak bu kuyrukları dinleyen diğer servisleri uyarmasına event-driven denir.

Event Driven'ın Avantajları Nelerdir?

- Gevşek bağlı(loosely coupled) bir mimari oluşturulmasına olanak sağlar.
- Servisler arasında asenkron bir iletişim sağlanacağı için performansı arttırır.
- Servisler arasında mesajlaşma sistemleri kullanılacağından dolayı, event fire edildiği taktirde consumer servis'e bir sebepten dolayı erişilemezse eğer kuyruk verinin kalıcılığını sağlayacak ve tekrar erişilebilir olunca tüketim devam edecektir.

 Böylece süreçte veri kaybı yaşamaksızın sağlıklı işlevsellik söz konusu olacaktır.
- Ölçeklenebilirlik(scalability) sağlar.

Servislerin Oluşturulması ve CAP Entegrasyonu

İlk olarak aralarında iletişim kuracak olan 'ProducerAPI' ve 'ConsumerAPI' isminde iki adet servis oluşturalım.

dotnet new webapi --name producerAPI dotnet new webapi --name consumerAPI

Servislerin Oluşturulması ve CAP Entegrasyonu

Her iki projeyede <u>DotNetCore.CAP</u> kütüphanesini

dotnet add package DotNetCore.CAP

komutuyla ekleyelim.

Servislerin Oluşturulması ve CAP Entegrasyonu

Kullanacağımız RabbitMQ mesaj kuyruk sistemi içinse <u>DotNetCore.CAP.RabbitMQ</u> Kütüphanesini

dotnet add package DotNetCore.CAP.RabbitMQ

komutuyla ekleyelim

Servislerin Oluşturulması ve CAP Entegrasyonu

Son olarak servisler arasında iletişim için yaratılan olayları loglayabilmek için DotNetCore.CAP.SqlServer kütüphanesini

dotnet add package DotNetCore.CAP.SqlServer

komutu aracılığıyla ekleyelim.

İlgili kütüphaneleri yükledikten sonra her iki projeninde 'Startup.cs' dosyasında aşağıdaki konfigürasyonları yapalım;


```
public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
 services.AddDbContext<ExampleContext>(options => options.UseSqlServer("Server=.;Database=Icisleri
DB;Trusted Connection=True;"));
 services.AddCap(options =>
   options.UseEntityFramework<ExampleContext>();
   options.UseSqlServer("Server=.;Database=IcisleriDB;Trusted Connection=True;");
   options.UseRabbitMQ(options =>
    options.ConnectionFactoryOptions = options =>
      options.Ssl.Enabled = false;
      options.HostName = "localhost";
      options.UserName = "guest";
      options.Password = "guest";
      options.Port = 5672;
    };
 });
 services.AddControllers();
```


Port Ayarlaması

Her iki projenin 'launchSettings.json' dosyasında aşağıdaki gibi port ayarlamasında Bulunalım.

Servislerin Oluşturulması ve CAP Entegrasyonu

```
ProducerAPI;

"producerAPI": {
    "commandName": "Project",
    "launchBrowser": false,
    "applicationUrl": "https://localhost:5001;http://localhost:5000",
    "environmentVariables": {
        "ASPNETCORE_ENVIRONMENT": "Development"
     }
}
```


Servislerin Oluşturulması ve CAP Entegrasyonu

```
"consumerAPI": {
  "commandName": "Project",
  "launchBrowser": false,
  "applicationUrl": "https://localhost:5003;http://localhost:5002",
  "environmentVariables": {
    "ASPNETCORE_ENVIRONMENT": "Development"
  }
}
```


Mesaj yayınlama;

Şimdi ProducerAPI servisi üzerinden bir işlem gerçekleştirelim ve neticede ConsumerAPI servisini uyaralım.

Bunun için ProducerAPI uygulamasına bir controller yazalım;


```
[ApiController]
[Route("api/[controller]")]
public class ProducerController: ControllerBase
 private readonly ICapPublisher capPublisher;
 public ProducerController(ICapPublisher capPublisher)
   capPublisher = capPublisher;
 public async Task<IActionResult> ProducerTransaction()
   using ExampleContext context = new ExampleContext();
   using var transaction = context.Database.BeginTransaction( capPublisher, autoCommit:
true);
   var date = DateTime.Now;
   await capPublisher.PublishAsync<DateTime>("producer.transaction", date);
   return Ok(date);
```


Mesaj yayınlama;

Burada 'ICapPublisher' interface'i ile CAP kütüphanesi inject edilmekte ve context nesnesi üzerinden başlatılan transactionda kullanılmaktadır.

Ayrıca ilgili arayüz aracılığıyla 'producer.transaction' değeri altında veri olarak o anın tarih bilgisini yayınlamaktadır.

Mesaj yakalama;

ProducerAPI tarafından yayınlanan mesajı ConsumerAPI'da elde edebilmek için ilgili projede de bir controller geliştirilmelidir;

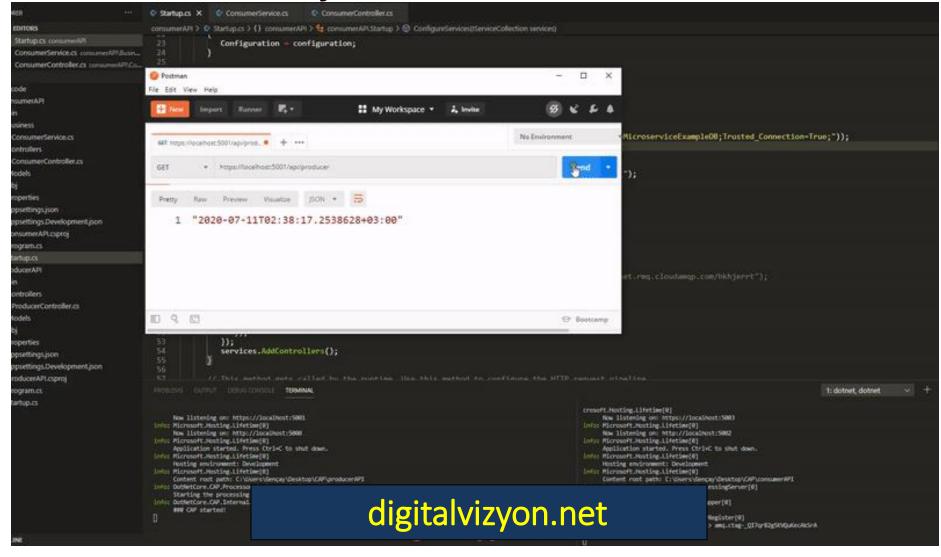


```
[ApiController]
[Route("[controller]")]
public class ConsumerController : ControllerBase
{
    [CapSubscribe("producer.transaction")]
    public void Consumer(DateTime date)
    {
        Console.WriteLine(date);
    }
}
```

Kod bloğunu incelendiğinde **consumer**'ın dinleyici fonksiyonunu 'CapSubscribe' attribute'u ile işaretleyerek **producer**'de ki publish değeri olan 'producer.transaction' ile ilişkilendiriyor ve ilgili yayına abone yapıyoruz.

Böylece producer bir mesaj yayınladığı an direkt olarak consumer haberdar ediliyor.

Business Logic Service 'lerde Mesaja Yakalama

Mesajları "controller" 'larda olduğu gibi "business logic" 'de de yakalayabiliriz.

Bunun için ilgili sınıf içerisinde birtakım geliştirmeler yapmak yeterli olacaktır.

Business Logic Service 'lerde Mesaja Yakalama

Mesajları "controller" 'larda olduğu gibi "business logic" 'de de yakalayabiliriz.

Bunun için ilgili sınıf içerisinde birtakım geliştirmeler yapmak yeterli olacaktır.

```
public class ConsumerService : ICapSubscribe
{
    [CapSubscribe("producer.transaction")]
    public void Consumer(DateTime date)
    {
        Console.WriteLine("Servis : " + date);
    }
}
```


Business Logic Service 'lerde Mesaja Yakalama

Burada business logic sınıfı 'ICapSubscribe' interface'inden türemesi gerekmekte ve 'CapSubscribe' attribute'u ile tekrardan ilgili producer değerini taşıyacak şekilde işaretlenmesi gerekmektedir.

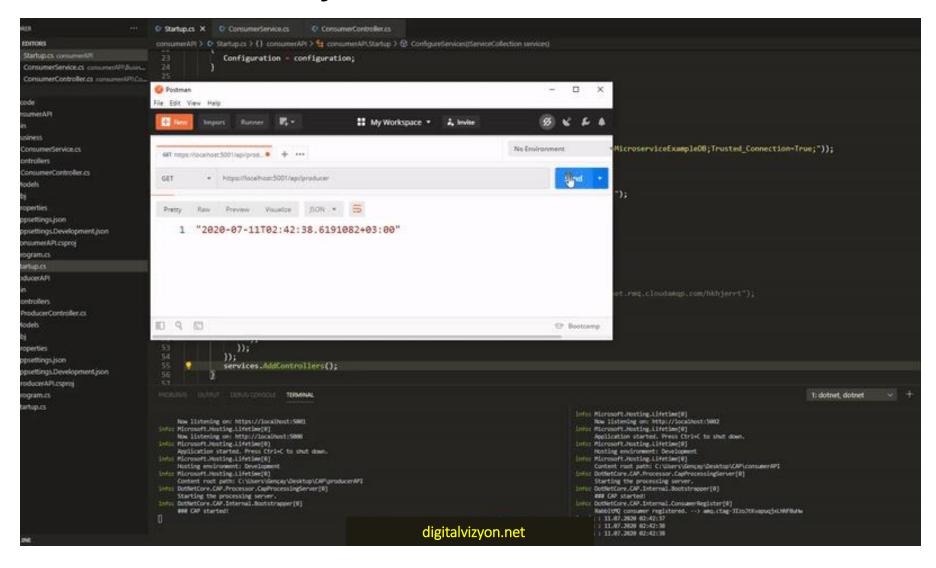
Bu işlemin ardından inşa edilen ilgili sınıf uygulamaya servis olarak eklenmelidir.

Business Logic Service 'lerde Mesaja Yakalama

```
public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
 services.AddTransient<ConsumerService>();
 services.AddCap(options =>
```


Abone Grupları Oluşturma

CAP, gelen bir mesajı birden fazla gruba dağıtarak daha fazla servis yahut controller tarafından dinlenilmesini sağlayabilmektedir.

Abone Grupları Oluşturma

Service;

```
[CapSubscribe("producer.transaction", Group = "group2")]
public void Consumer(DateTime date)
{
   Console.WriteLine("Servis: " + date);
}
```

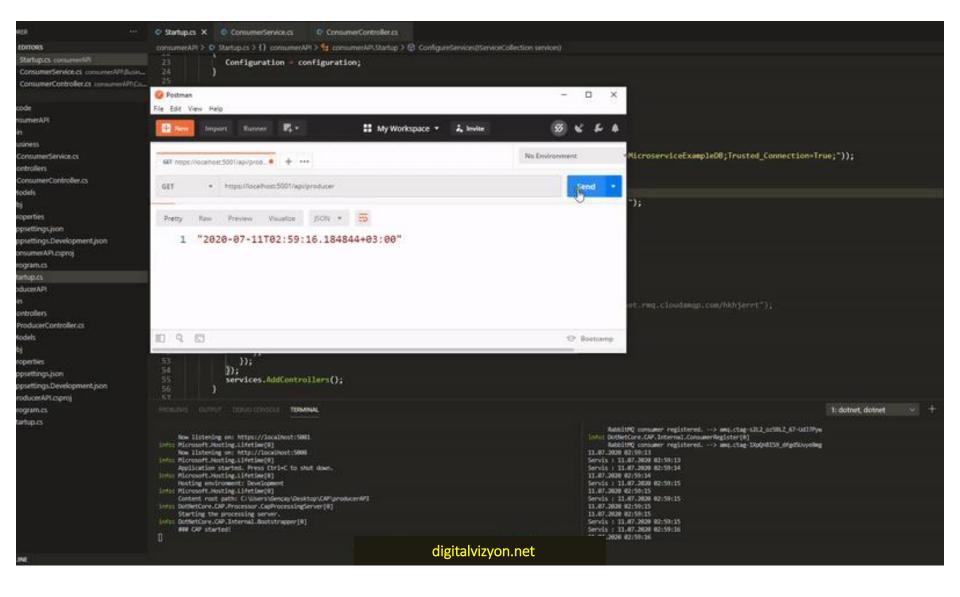

Abone Grupları Oluşturma

Controller;

```
[ApiController]
[Route("[controller]")]
public class ConsumerController : ControllerBase
{
    [CapSubscribe("producer.transaction", Group = "group1")]
    public void Consumer(DateTime date)
    {
        Console.WriteLine(date);
    }
}
```


Gösterge Paneli Oluşturma(Dashboard)

CAP, gönderilen ve alınan mesajları kolayca gerçek zamanlı görebilmemiz için Dashboard özelliği taşımaktadır.

Dashboard entegrasyonu için uygulamaya <u>DotNetCore.CAP.Dashboard</u> kütüphanesini Eklememiz gerekmektedir.

dotnet add package DotNetCore.CAP.Dashboard

Gösterge Paneli Oluşturma(Dashboard)

Ardından 'Startup.cs' dosyasında aşağıdaki konfigürasyonu gerçekleştiriniz.

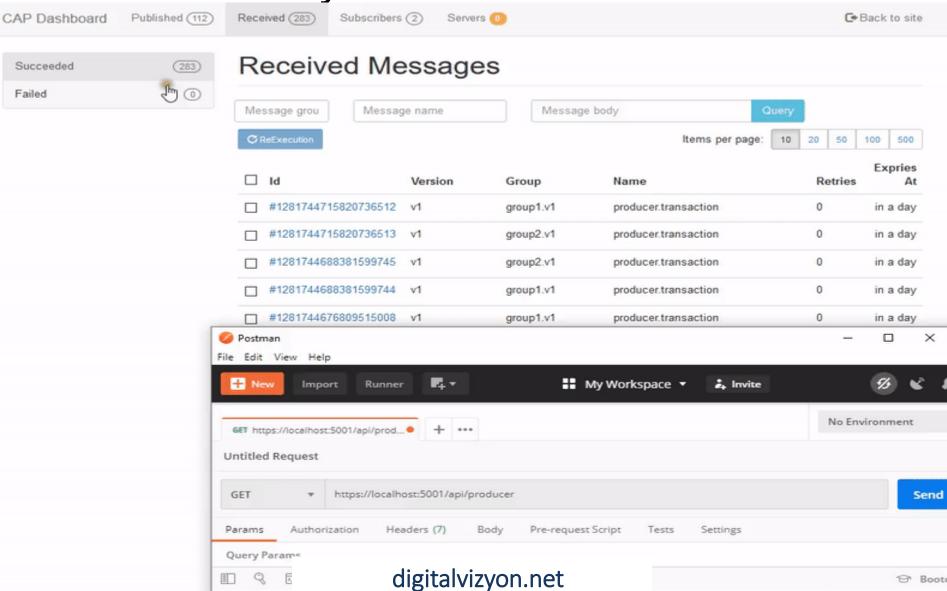
```
public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
 services.AddCap(options =>
   options.UseDashboard(o => o.PathMatch = "/cap-dashboard");
```


Gösterge Paneli Oluşturma(Dashboard)

Kodu incelersek 'AddCap' servisi altında 'UseDashboard' servisini uygulamaya dahil etmekte ve '/cap-dashboard' adresi altında erişim sağlanabileceği bildirilmektedir.

CAP Avantajları;

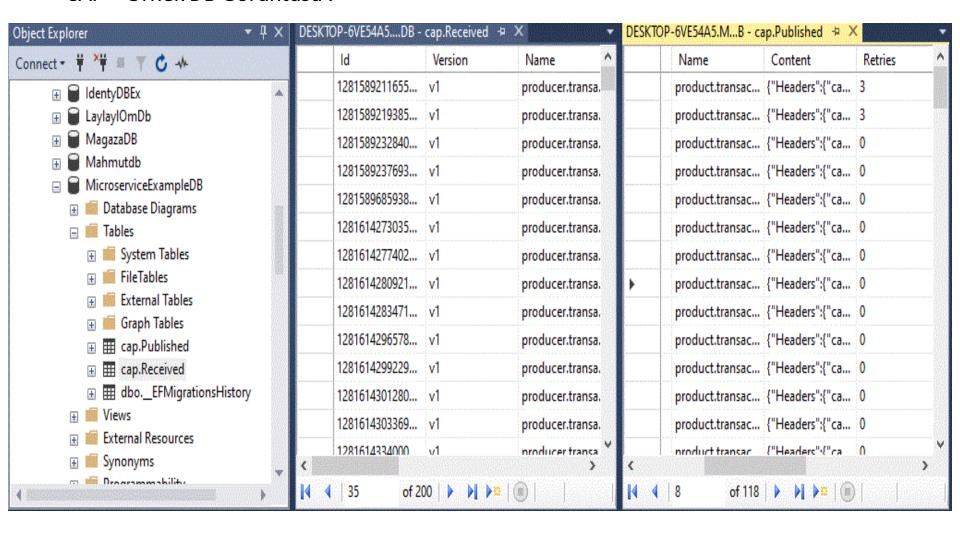
Her event veritabanı seviyesinde tutularak olası hata yahut kesinti durumlarında veri kaybını önlemektedir.

İletişimin tekrar sağlandığı durumlarda mesaj kuyruk sistemine gönderilmemiş ve expire süresi dolmayan mesajları tekrardan göndermektedir.

Böylece kullanılan mesaj kuyruk sistemi, hatalar yahut kesintilerden izole bir şekilde geliştirme yapılmasına olanak sağlamaktadır.

CAP – Örnek DB Görüntüsü:

Docker Container & Redis

Neden Docker Container?

Chocolatey ile Windows ortamına yapılan Redis kurulumlarında son versiyonunu yüklemekte birtakım problemler yaşamaktayız.

Halbuki Linux ortamda ayağa kaldırılan Docker Containerlar ise Redis sistemlerin en güncel sürümü üzerinde bizlere çalışma imkanı tanımaktadırlar.

Buna ilave olarak windows işletim sistemine Redis serverı kurabilmek için yapılacak birçok Ilave iş yükü ve alan tahsisinden bizleri kurtarmakta, tek bir imaj ile Redis sunucusunu ayağa kaldırmamıza imkan tanımaktadır.

Docker Container & Redis

REDIS Container Ayağa Kaldırma

Redis serverı bir containerda ayağa kaldırabilmek için hub.docker.com/_/redis adresindeki imajı kullanacağız.

docker run --rm -p 6379:6379 --name rediscontainer -d redis

Docker Container & Redis

REDIS Test

Redis sunucuyu container 'da ayağa kaldırdığımızdan dolayı test amaçlı bir tek client 'ı ayağa kaldırmamız yeterli olacaktır.

Bunun için **redis-cli -h localhost -p 1923**

kodunu çalıştırmanız yeterlidir.

Düşen promt 'ta PING-PONG oluyorsa redis ayakta demektir.

Asp.NET Core- Microservice uygulamalarında response 'ların *distributed cache* olarak

Redis sunucusunda nasıl saklanacağını inceleyelim.

Öncelikle gerekli Nuget paketlerini yükleyelim;

MC •	CacheManager.Serialization.Json by MichaConrad CacheManager extension package providing JSON serialization for distributed caches. CacheManager is an open source caching abstraction layer for .NET written in C#. It supports various cache providers and implements many advanced features. The Core library contains a Newtonsoft.Json based serializer imple	v1.2.0
MC	CacheManager.StackExchange.Redis by MichaConrad	v1.2.0
	CacheManager extension package which adds support for Redis as a distributed cache layer. CacheManager is an open source caching abstraction layer for .NET written in C#. It supports various cache providers and implements many advanced features.	
Yes	Ocelot by Tom Pallister	v16.0.1
	Ocelot is an API Gateway. The project is aimed at people using .NET running a micro services / service orientated architecture that need a unified point of entry into their system. In particular I want easy integration with IdentityServer reference and bearer tokens. reference tokens. Ocelot is a bunch of middlewares in	
*	Ocelot.Cache.CacheManager by Tom Pallister	v16.0.1
	Provides Ocelot extensions to use CacheManager.Net	

Ocelot: Bir API Gateway çözümüdür. İçerisinde routing, caching, rate limiting vb. bir çok özelliği barındırır. Detaylı bilgiye <u>buradan</u>ulaşabilirsiniz.

Ocelot.Cache.CacheManager: Ocelot paketi içerisinde Caching mekanizmasını kullanmak istersek yüklemek zorunda olduğumuz pakettir. API Gateway'in cachelemeyi hangi provider üzerinde yapmasını istersek bu paket aracılığıyla belirteceğiz.

CacheManager.StackExchange.Redis: Redis yapısını Ocelot üzerinde kullanabilmek için gereken pakettir. Bu paket sonrasında Redis için ayrı bir paket kurmamıza gerek kalmamaktadır.

CacheManager.Serialization.Json: Redis üzerinde verileri JSON serialize ederek tutmamızı sağlayacak olan pakettir.

Ocelot: Bir API Gateway çözümüdür. İçerisinde routing, caching, load-balancing vb. bir çok özelliği barındırır.

Ocelot.Cache.CacheManager: Ocelot paketi içerisinde Caching mekanizmasını kullanmak istersek yüklemek zorunda olduğumuz pakettir. API Gateway'in cache 'lemeyi hangi provider üzerinde yapmasını istersek bu paket aracılığıyla belirteceğiz.

CacheManager.StackExchange.Redis: Redis yapısını Ocelot üzerinde kullanabilmek için gereken pakettir. Bu paket sonrasında Redis için ayrı bir paket kurmamıza gerek kalmamaktadır.

CacheManager.Serialization.Json: Redis üzerinde verileri JSON serialize ederek tutmamızı sağlayacak olan pakettir.

API Gateway Yapılandırması

Proje içerisine yeni bir JSON dosyası ekleyelim ve ismini "ocelot.json" yapalım.

Bu yapılandırma dosyası Ocelot API Gateway çözümünün bel kemiğidir.

API 'ya gelen istekler burada belirtilen parametreler doğrultusunda bir takım

middleware (ara katman) geçerek -gerekiyorsa- projemize ulaşır.

Ardından dosyamızın ilgili route içeriğini aşağıdaki gibi şekillendirelim:

```
"DownstreamPathTemplate": "/api/customer",
"DownstreamScheme": "https",
"DownstreamHostAndPorts": [
  "Host": "localhost",
  "Port": 5001
"UpstreamPathTemplate": "/api/gateway/customer",
"UpstreamHttpMethod": [ "Get" ],
"FileCacheOptions": {
 "Region": "customer",
 "TtlSeconds":120
```


Routes: Projemiz için belirlediğimiz adreslere kullanıcı istek attığında arka planda hangi API 'ya gideceğini ayarladığımız konfigürasyondur.

Downstream: Aslında burada kastettiğim "downstream" ile başlayan tüm ayarlardır. Bu ayarlar projemizde yer alan API 'lere ait olan yönlendirmelerdir.

Upstream: Upstream ayarları ise kullanıcıların istekte bulunacağı adresleri ve istek tipini belirtmektedir.

FileCacheOptions: Cache servisi konfigürasyonunu burada yapmaktayız. **TtlSecons** cache süresini, **Region** ise cache anahtarını (key) ayarlamaktadır.

GlobalConfiguration: Son olarak da API Gateway'in ayağa kalkınca kullanacağı ana adresi burada ayarlamaktayız.

Projemizdeki bu ocelot.json dosyasını açıklamak gerekirse;

http://localhost:5001/api/customer

adresine istekte bulunan bir client arkaplanda

http://localhost:5005/api/gateway/customer

adresine yönlendirilmektedir. (Burada mikro servis mimarisi kullanarak farklı host adreslerine de yönlendirme yapılabilirdi)

Ardından eğer tekrar aynı istekte bulunulursa, API Gateway bu sefer projeye gitmek yerine

Redis içerisindeki cache üzerinden veriyi döndürecektir.

Bu konfigürasyon dosyasını **Program.cs** üzerindeki CreateHostBuilder metodu içerisinde aşağıdaki şekilde kullanarak, ayarları tanımlayalım:

```
public static IHostBuilder CreateHostBuilder(string[] args) =>
Host.CreateDefaultBuilder(args)
.ConfigureAppConfiguration((host, config) => { config.AddJsonFile("ocelot.json"); })
.ConfigureWebHostDefaults(webBuilder => { webBuilder.UseStartup<Startup>();
});
```


Startup.cs dosyamızda ise Ocelot ve Redis caching yapısını aşağıdaki şekilde konfigüre etmemiz gerekmektedir:


```
services.AddOcelot().AddCacheManager(x =>
  x.WithRedisConfiguration("redis",
   config =>
      config.WithAllowAdmin()
      .WithDatabase(0)
      .WithEndpoint("localhost", 6379);
   })
 .WithJsonSerializer()
 .WithRedisCacheHandle("redis");
 });
```


ConfigureServices metodu içerisinde Ocelot servisini ayarlarken, cache yöneticisi olarak

Redis kullandık. Sonrasında bu konfigürasyona "redis" ismini verdik.

Konfigürasyon; Redis sunucusunun localhost:6379 (varsayılan) adresinde olduğunu,

0 index numaralı veritabanını **admin** yetkileri ile kullanacağımızı belirtmektedir.

Ayrıca verilerimizi JSON Serialize ederek saklayacağımızı ve Ocelot üzerinde handle

edeceğimiz Redis ayarının "redis" ismindeki konfigürasyon olduğunu belirlemiş olduk.

